

ພຣະທຳດານເືອນ - ເລກທີຫົກ

ເຢໂຮຢາກົມ

Jeff Pippenger

2023-12-01

ພຣະທຳດານເືອນ ແລະ ພຣະນິມິດ ເປັນປຶ້ມດຽວກັນ ໃນຄວາມໝາຍດຽວກັນກັບພຣະຄຳພີເປັນປຶ້ມດຽວ, ຊຶ່ງປະກອບມີພຣະສັນຍາເດີມ ແລະ ພຣະສັນຍາໃໝ່.

“ປະຫວັດຂອງຊີວິດ, ການສັນພຣະຊົນ, ແລະການຄົ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູ ໃນຖານະເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ບໍ່ອາດຖືກຟື້ນຟູໄດ້ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ຖ້າບາດສະຈາກຫຼັກຖານທີ່ບັນຈຸຢູ່ໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ພຣະຄຣິດຖືກເປີດເຜີຍໃນພຣະຄຳພີເດີມຢ່າງແຈ້ງຊັດ ບໍ່ອ້ອມໄປກວ່າໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ພາກຫຼັກເປັນພະຍານເຖິງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລັອດຜູ້ຈະສະເດັດມາ, ໃນຂະນະທີ່ຖືກພາກຫຼັກເປັນພະຍານເຖິງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລັອດຜູ້ໄດ້ສະເດັດມາແລ້ວ ຕາມວິທີການທີ່ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນໄດ້ທຳນາຍໄວ້. ເພື່ອຈະຊົມຊືມແຜນການໄຖ່ບາບໄດ້ຢ່າງແທ້ຈິງ ຈຳເປັນຢ່າງຍິ່ງທີ່ຈະຕ້ອງເຂົ້າໃຈພຣະຄຳພີເດີມຢ່າງເລິກເຊິ່ງ. ແສງສະຫວ່າງອັນສະຫງ່າລາສີຈາກອະດີດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນນັ້ນເອງ ທີ່ເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງພຣະຄຣິດ ແລະຄຳສອນຂອງພຣະຄຳພີໃໝ່ ບາກດີອອກມາດ້ວຍຄວາມແຈ້ງຊັດແລະຄວາມງົດງາມ. ການອັດສະຈັນທັງຫຼາຍຂອງພຣະເຢຊູເປັນຫຼັກຖານຢືນຢັນພຣະລັກສະນະແຫ່ງພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງ; ແຕ່ຫຼັກຖານທີ່ໜັກແໜ້ນທີ່ສືບຕໍ່ວ່າພຣະອົງເປັນພຣະຜູ້ໄຖ່ຂອງໂລກ ພົບໄດ້ໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີເດີມ ເມື່ອນຳມາປຽບທຽບກັບປະຫວັດສາດໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວແກ່ຊາວຢິວວ່າ ‘ຈົ່ງຄົ້ນພຣະຄຳພີເດີມ; ເພາະໃນພຣະຄຳພີເດີມ ທ່ານທັງຫຼາຍຄິດວ່າທ່ານມີຊີວິດນິ້ວນດອນ, ແລະພຣະຄຳພີເດີມແຫ່ງເປັນພະຍານເຖິງເຮົາ.’ ໃນເວລານັ້ນ ຍັງບໍ່ມີພຣະຄຳພີໃນໃດຢູ່ ນອກຈາກພຣະຄຳພີເດີມ; ດັ່ງນັ້ນ ພຣະບັນຊາຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລັອດຈຶ່ງແຈ້ງຊັດ.” Spirit of Prophecy, volume 3, 211.

ຫຼັກຖານທີ່ໜັກແໜ້ນທີ່ສືບຕໍ່ວ່າພຣະຄຣິດເປັນຜູ້ໄດ ແລະ ພຣະອົງເປັນສົງໃດ ກໍຄືເມື່ອຄຳພະຍາກອນ ໃນພຣະທຳພັນທະສັນຍາເກົ່າຖືກນຳມາປຽບທຽບກັບການສຳເລັດເປັນຈົງຂອງຄຳພະຍາກອນເຫຼົ່ານັ້ນໃນປະຫວັດສາດຂອງພຣະທຳພັນທະສັນຍາໃໝ່. ກໍເຊັ່ນດຽວກັນ ກ່ຽວກັບຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງພຣະທຳດານເືອນ ແລະ ພຣະນິມິດ.

“ໃນພຣະນິມິດ ປຶ້ມທັງຫມົດຂອງພຣະຄຳພີໄດ້ມາພົບກັນແລະສືບສູດລົງ. ທີ່ນີ້ມີສ່ວນທີ່ສົມບູນຄູ່ກັນຂອງພຣະທຳດານເືອນ. ຫນັງເປັນຄຳພະຍາກອນ; ອີກຫນັງເປັນການເປີດເຜີຍ.” Acts of the Apostles, 585.

ຄຳວ່າ “complement” ໝາຍເຖິງການນຳໄປສູ່ຄວາມສົມບູນ. ການສຳເລັດເປັນຈົງຂອງຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີເດີມແມ່ນ “ຫຼັກຖານ” ທີ່ “ແຂງແຮງທີ່ສຸດ” ຂອງ “ຄວາມເປັນພຣະເຈົ້າ” ຂອງພຣະຄຣິດ. ຫຼັກຖານທີ່ແຂງແຮງທີ່ສຸດເຖິງຄວາມເປັນຈາກພຣະເຈົ້າຂອງຄຳພະຍາກອນໃນພຣະທຳດານເືອນ ແມ່ນການສຳເລັດເປັນຈົງຂອງຄຳພະຍາກອນເຫຼົ່ານັ້ນ ດັ່ງທີ່ຖືກສະແດງໄວ້ໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ. ຄຳພະຍາກອນໃນດານເືອນໄດ້ຖືກສືບຕໍ່ໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ, ແລະມັນຖືກນຳໄປສູ່ຄວາມສົມບູນໃນວັນສຸດທ້າຍ, ເມື່ອພຣະນິມິດແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດຖືກເປີດເຜີຍ.

“ພຣະນິມົດເປັນບົມທຶຖືກປະທັບຕາໄວ້ ແຕ່ກໍເປັນບົມທຶຖືກເປີດອອກດ້ວຍ.
ມັນໄດ້ບັນທຶກເຫດການອັນອັດສະຈັນທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍແຫ່ງປະຫວັດສາດຂອງໂລກນີ້.
ຄຳສອນຂອງບົມນີ້ແນ່ນອນ ບໍ່ແມ່ນເລື່ອງລືລັບ ຫຼືເຂົ້າໃຈບໍ່ໄດ້. ໃນບົມນີ້
ແນວຄຳພະຍາກອນສາຍດຽວກັນໄດ້ຖືກນຳຂຶ້ນມາດັ່ງທີ່ມີຢູ່ໃນດານເຮອນ. ຄຳພະຍາກອນບາງປະການນັ້ນ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວຊ້ຳອີກ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງສະແດງວ່າຕ້ອງໃຫ້ຄວາມສຳຄັນແກ່ຄຳພະຍາກອນເຫຼົ່ານັ້ນ.
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ຊົງກ່າວຊ້ຳເຖິງສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຜົນສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງ.” Manuscript Releases, ເຫຼັ້ມ 9, 8.

ໃນບົກສິກສາແຫ່ງການຄອງລາດຂອງເຢໂຮຢາກິມ ກະສັດແຫ່ງຢູດາ ເນບູກາດເນດຊາ ກະສັດແຫ່ງບາບີລນ
ໄດ້ຍົກມາຍັງນະຄອນເຢຣຸຊາເລັມ ແລະໄດ້ໂອບລ້ອມນະຄອນນັ້ນ. ດານເຮອນ 1:1.

ຂໍ້ທ້າວອິດຂອງພຣະທຳດານເຮອນມີຂໍ້ມູນດ້ານຄຳພະຍາກອນຢ່າງອຸດົມສົມບູນ ເມື່ອໄດ້ພິຈາລະນາຢ່າງຖືກຕ້ອງ.
ພວກເຮົາຈະເລີນການພິຈາລະນາຂອງເຮົາດ້ວຍເຢໂຮຢາກິມ.

ເຢໂຮຢາກິມເປັນກະສັດອົງທຳອິດໃນບັນດາສາມກະສັດອົງສຸດທ້າຍຂອງຢູດາ. ດັ່ງນັ້ນ
ທ່ານຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ. ບຸດຂອງທ່ານຄືເຢໂຮຢາກິນ ຜູ້ຊົງມີອີກຊື່ໜຶ່ງວ່າ
ເຢໂຄນຢາ ຫຼືໂຄນຢາ ເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານທູດສະຫວັນອົງທີສອງ. ຫຼັງຈາກເຢໂຮຢາກິນ ກໍມີເຊເດກຢາ
ຜູ້ເປັນອົງສຸດທ້າຍໃນບັນດາສາມກະສັດອົງສຸດທ້າຍຂອງຢູດາ.
ເຊເດກຢາເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານທູດສະຫວັນອົງທີສາມ.
ມີພະຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຫຼາຍປະການທີ່ຍືນຍົນວ່າ
ເຢໂຮຢາກິມເປັນສັນຍະລັກຂອງຂ່າວສານທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ. ການເຂົ້າໃຈຫຼັກຖານເຫຼົ່ານີ້ເປັນເລື່ອງສຳຄັນ
ເພາະມັນຊີ້ບອກວ່າ ຂໍພຣະຄຳພີຂໍ້ທ້າວອິດຂອງບົດທຶໜຶ່ງໃນດານເຮອນ
ກຳລັງຊ້ຳໄປຫາຂ່າວສານທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ, ແລະຂໍ້ທ້າວຈົນນັ້ນເປັນສະຫຼັກທີ່ເຮັດໃຫ້ບົດທຶໜຶ່ງນັ້ນສາມາດຖືກ
ເຂົ້າໃຈໄດ້ວ່າເປັນຂ່າວສານທູດສະຫວັນອົງທຳອິດໃນພຣະນິມົດບົດທຶສິບສີ່. ພວກເຮົາຈະເລີນຕົ້ນໃນ 2
ຂ່າວຄາວ.

ແລະພວກທີ່ພົບພົ້ນຈາກດາບ ພຣະອົງໄດ້ນຳພວກເຂົາໄປຍັງບາບີລນ;
ທີ່ນັ້ນພວກເຂົາເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ແກ່ພຣະອົງແລະແກ່ບັນດາໂອຣົດຂອງພຣະອົງ
ຈົນເຖິງສະໄໝແຫ່ງລາຊອານາຈັກເບີຊຸຍ;
ເພື່ອໃຫ້ພຣະທຳຂອງພຣະຢາເວຊົງຕັດຜ່ານປາກຂອງເຢເຣມຢາໄດ້ສຳເລັດ,
ຈົນກວ່າແຜ່ນດິນຈະໄດ້ຊືນຊົມວັນຊະບາໂຕຂອງນາງ: ເພາະຕະຫຼອດເວລາທີ່ນາງນອນຮ້າງເປົ່າ
ນາງໄດ້ຮັກສາວັນຊະບາໂຕ, ເພື່ອໃຫ້ຄົບເຈັດສິບປີ. 2 ຂ່າວຄາວ 36:20, 21.

ການເປັນຊະເລືອຍໃນບາບີລນເປັນເວລາເຈັດສິບປີ
ກໍເພື່ອໃຫ້ແຜ່ນດິນໄດ້ຊືນຊົມວັນຊະບາໂຕທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດໃນ ພຣະທຳເລວີຕິ ບົດ 25.
ວັນຊະບາໂຕເຈັດສິບປີນັ້ນ ລວມເປັນສີ່ສິບເກຣັກສິບປີ ຊຶ່ງອີສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານໄດ້ລະເລີຍຕໍ່ຄຳຊົນຳໃນ
ພຣະທຳເລວີຕິ ບົດ 25. ການກະບົດເປັນເວລາສີ່ສິບເກຣັກສິບປີໄດ້ນຳໜ້າການເປັນຊະເລືອຍເຈັດສິບປີ.
ເມື່ອຄົບສີ່ສິບເກຣັກສິບປີນັ້ນ ກະສັດສາມອົງຈະຖືກນຳໄປຍັງໂຕກ້ານປົກຄອງຂອງເນບູກາດເນດຊາ.

ໃນຕອນສຸດຂອງເຈັດສິບປີແຫ່ງການເປັນເຊຢ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງຍົກຊື້ຮັດຂຶ້ນ, ຜູ້ຊົງເປັນກະສັດອົງທຳອິດ
ໃນບັນດາກະສັດສາມອົງທີ່ຈະອອກພຣະລາຊະການດີໃຫ້ອິດສະຣາເອນສາມາດກັບຄືນໄປແລະສ້າງເຢຣຸຊາເລັມ
ຂຶ້ນໃໝ່. ອາຕາກເຊຊີສແມ່ນອົງທີສາມໃນບັນດາກະສັດສາມອົງນັ້ນ
ແລະພຣະອົງໄດ້ອອກພຣະລາຊະການດີສະບັບທີສາມໃນປີ 457 ກ່ອນ ຄ.ສ.
ພຣະລາຊະການດີສະບັບທີສາມໄດ້ເລີນຕົ້ນຊ່ວງເວລາສອງພັນສາມຮ້ອຍປີໃນດານເຮອນບົດທຶເປດ ແລະ
ຂໍ້ທ້າວສິບສີ່. ໃນປີ 1798, ການສົນສຸດຄົງທຳອິດແຫ່ງຄວາມພິເສດໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ,
ພຣະທຳດານເຮອນໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກ ແລະທູດສະຫວັນອົງທຳອິດໃນບັນດາສາມອົງໄດ້ມາເຖິງ.

ທູດສະຫວັນອົງທຶສາມໄດ້ມາເຖິງໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844.

ກະສັດສາມອົງສຸດທ້າຍຂອງຢູດາລ້ວນໄດ້ຖືກເບນູກາດເນັດຊາປະເຊີນໜ້າທັງໝົດ, ແລະໃນເວລາທີ່ເຮົາຍາຄົມຖືກກວາດເປັນຊະເລີຍ, ເຈດຕະນາບິນນັກໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນ. ມັນໄດ້ດຳເນີນຕໍ່ໄປຈົນກວ່າບາບໂລນຈະຖືກທຳລາຍ, ແລະນາຍພົນ (Cyrus) ຜູ້ທີ່ໄດ້ທຳລາຍບາບໂລນນັ້ນ, ແລະຜູ້ທີ່ໃນບໍ່ຊ້ຳຫຼັງຈາກນັ້ນໄດ້ກ້າຍເປັນກະສັດ, ໄດ້ອອກພຣະລາຊະດຳລັດສະບັບທຳອິດໃນບັນດາພຣະລາຊະດຳລັດສາມສະບັບ. ພຣະລາຊະດຳລັດສະບັບທຶສາມໄດ້ເລີ່ມຄຳພະຍາກອນເລື່ອງຕອນແລງແລະຕອນເຊົ້າ ຊຶ່ງໄດ້ສົນສຸດລົງດ້ວຍການມາເຖິງຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສາມໃນບັນດາທູດສະຫວັນສາມອົງ. ພຣະຄຣິດຊີ້ບອກຈຸດສົນສຸດໂດຍເຊື່ອມໂຍງກັບຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຢູ່ສະເໝີ.

ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງເຈດຕະນາບິນໄດ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອເບນູກາດເນັດຊາໄດ້ໃຈມຕິເຢຣູຊາເລັມເປັນຄັ້ງທຳອິດ. ຈຸດສົນສຸດຂອງເຈດຕະນາບິນໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ໂດຍການທຳລາຍບາບໂລນ. ການທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມໃນຂັ້ນສຸດທ້າຍ ແລະຢ່າງສົມບູນໄດ້ມາເຖິງໃນສະໄໝຂອງກະສັດອົງທຶສາມໃນບັນດາສາມອົງ ຜູ້ທີ່ທັງໝົດໄດ້ຖືກເບນູກາດເນັດຊາໃຈມຕິ. ການທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມເປັນໄປຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປ. ກະສັດສາມອົງສຸດທ້າຍເປັນຕົວແທນຂອງສັນຍາລັກແຫ່ງຄຳພະຍາກອນອັນດຽວ, ໃນຄວາມໝາຍທີ່ວ່າພວກເຂົາທັງໝົດໄດ້ຖືກເບນູກາດເນັດຊາໃຈມຕິ. ພວກເຂົາເປັນແບບຢ່າງແຫ່ງພຣະລາຊະກຳນົດສາມສະບັບ ຊຶ່ງລ້ວນແຕ່ເປັນສັນຍາລັກອັນດຽວກັນ ເໝືອນດັ່ງທູດສະຫວັນສາມອົງໃນຕອນທ້າຍຂອງສອງພັນສາມຮ້ອຍວັນ.

"ໃນບົດທີ່ຈັດຂອງເອຊະຣາ ພົບພຣະລາຊະດຳລັດນັ້ນ. ຂໍ້ 12-26. ໃນຮູບແບບທີ່ສົມບູນທີ່ສຸດ ພຣະລາຊະດຳລັດນີ້ໄດ້ຖືກປະກາດໂດຍອາທາເຊີກເຊັສ ກະສັດແຫ່ງເບີເຊຍ ໃນປີ 457 ກ່ອນ ຄ.ສ. ແຕ່ໃນ ເອຊະຣາ 6:14 ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ ພຣະນິເວດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຢູ່ເຢຣູຊາເລັມ ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ 'ຕາມພຣະບັນຊາ ['ພຣະລາຊະດຳລັດ,' ຂໍ້ຄວາມຂ້າງຂອບ] ຂອງຊີຣິດ ແລະ ດາຣິອຸດ ແລະ ອາທາເຊີກເຊັສ ກະສັດແຫ່ງເບີເຊຍ.' ກະສັດທັງສາມອົງນີ້ໂດຍການລົດເລີ່ມ ການຍືນຍັນຊ້ຳ ແລະ ການເຮັດໃຫ້ພຣະລາຊະດຳລັດສາມສະບັບ ໄດ້ນຳພຣະລາຊະດຳລັດນັ້ນໄປສູ່ຄວາມສົມບູນຕາມທີ່ຄຳພະຍາກອນກຳນົດໄວ້ ເພື່ອໝາຍເຖິງການເລີ່ມຕົ້ນຂອງ 2300 ປີ. ເມື່ອຮັບເອົາປີ 457 ກ່ອນ ຄ.ສ. ຊຶ່ງເປັນເວລາທີ່ພຣະລາຊະດຳລັດໄດ້ສຳເລັດສົມບູນ ເປັນວັນທີຂອງພຣະບັນຊາ ລາຍລະອຽດທຸກປະການຂອງຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບເຈດຕະນາບິນອາທິດ ກໍໄດ້ເຫັນວ່າໄດ້ສຳເລັດຄົບຖ້ວນແລ້ວ." The Great Controversy, 326.

ນາງຊິດເຕີໄວທ໌ ຊື້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ພຣະລາຊະກຳນົດທັງສາມສະບັບເປັນສົງຄາມເປັນສຳລັບຄວາມສົມບູນຂອງຄຳພະຍາກອນ. ນາງໄດ້ກຳນົດຄວາມສຳພັນຂອງພຣະລາຊະກຳນົດເຫຼົ່ານັ້ນຕໍ່ກັນ ແລະ ໃນການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ ນາງໄດ້ຊີ້ບອກລັກສະນະທາງໄວຍາກອນຂອງຄຳພາສາເຮັບເຮີ "truth." ນາງກ່າວວ່າ ພຣະລາຊະກຳນົດສະບັບທຳອິດໄດ້ເປັນຈຸດກຳເນີດ, ສະບັບທີສອງໄດ້ຍືນຍັນຄືນໃໝ່, ແລະ ສະບັບທີສາມໄດ້ເຮັດໃຫ້ "ທຸກຂໍ້ກຳນົດຂອງຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບເຈດຕະນາບິນອາທິດ" ຄົບຖ້ວນສົມບູນ. ຄຳພາສາເຮັບເຮີ "truth" ເກີດຂຶ້ນຈາກການປະສົມກັນຂອງອັກສອນຕົວທຳອິດ, ຕົວທີສິບສາມ, ແລະ ຕົວສຸດທ້າຍຂອງອັກສອນພາສາເຮັບເຮີ. ພຣະລາຊະກຳນົດສະບັບທຳອິດໄດ້ເປັນຈຸດກຳເນີດ, ສະບັບທີສອງໄດ້ຍືນຍັນຄືນໃໝ່, ແລະ ພຣະລາຊະກຳນົດສຸດທ້າຍໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄຳພະຍາກອນນັ້ນສົມບູນ. ພຣະລາຊະກຳນົດທັງສາມສະບັບບັນຈຸລາຍເຊັນຂອງ Alpha ແລະ Omega, ແລະ ພວກມັນໄດ້ສຳເລັດລົງໃນຕອນສົນສຸດຂອງຄຳພະຍາກອນເຈດຕະນາບິນແຫ່ງການເປັນເຊື້ອໃນບາບໂລນ, ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະລາຊະກຳນົດສະບັບທີສາມໄດ້ມາຮອດຫຼັງຈາກການສົນສຸດຂອງເຈດຕະນາບິນນັ້ນດີແລ້ວ.

ພຣະລາຊະກຳນົດທັງສາມສະບັບເປັນໄປຢ່າງກ້າວໜ້າ, ແລະ
ເຖິງແມ່ນວ່າພວກມັນເປັນພຣະລາຊະກຳນົດສາມສະບັບ ພວກມັນກໍຍັງເປັນສັນຍະລັກຄຳພະຍາກອນອັນດຽວ.

ທູດສະຫວັນອົງທຳອິດໄດ້ມາເຖິງໃນປີ 1798, ທູດສະຫວັນອົງທີສອງໄດ້ມາເຖິງໃນລະດູໃບໄມ້ບັງຂອງປີ 1844,
ແລະທູດສະຫວັນອົງທີສາມໄດ້ມາເຖິງໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844.

ທູດສະຫວັນທັງສາມອົງນັ້ນເປັນສັນຍາລັກຄຳພະຍາກອນອັນດຽວ,
ເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວປະເສດິນລົ້ນດອນໃນພຣະນິມົດບົດທຶສິບສີ່.

“ຂ່າວສານທຶຫຼັງ ແລະ ຂ່າວສານທຶສອງ ໄດ້ຖືກປະກາດໃນປີ 1843 ແລະ 1844, ແລະ
ບັນດາພຣະເຈົ້າຢູ່ພາຍໃຕ້ການປະກາດຂອງຂ່າວສານທຶສາມ;
ແຕ່ຂ່າວສານທັງສາມນັ້ນຍັງຈະຕ້ອງຖືກປະກາດຕໍ່ໄປ. ບັນດາກິລິຍາຈຳເປັນຢ່າງຍິ່ງ
ບໍ່ອ້ອມໄປກວ່າເມື່ອໃດໆໃນອະດີດ
ທີ່ຂ່າວສານເຫຼົ່ານີ້ຈະຕ້ອງຖືກປະກາດຊ້ຳແກ່ຜູ້ທີ່ກຳລັງສະແຫວງຫາຄວາມຈິງ. ໂດຍທາງປາກກາ ແລະ
ດ້ວຍສຽງ ພວກເຮົາຈະຕ້ອງບ່າວປະກາດຂ່າວນີ້ໂດຍສະແດງລຳດັບຂອງມັນ ແລະ
ການນຳໃຊ້ຄຳພະຍາກອນທີ່ນຳພາພວກເຮົາໄປສູ່ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ.
ຈະມີຂ່າວສານທຶສາມໂດຍບາດສະຈາກຂ່າວສານທຶຫຼັງ ແລະ ທຶສອງບໍ່ໄດ້. ຂ່າວສານເຫຼົ່ານີ້
ພວກເຮົາຈະຕ້ອງນຳສົ່ງໃຫ້ແກ່ໂລກ ໃນສົງເພີມ ແລະ ໃນຄຳບັນຍາຍ
ໂດຍສະແດງໃນແນວຂອງປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ທັງສົງເພີມໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ແລະ
ສົງເພີຈະເກີດຂຶ້ນ.” Selected Messages, book 2, 104, 105.

ກະສັດສາມອົງສຸດທ້າຍຂອງຢູດາເປັນສັນຍາລັກດຽວ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາທັງໝົດໄດ້ຖືກນຳເຂົ້າສູ່ການຢູ່ໃຕ້ອຳນາດໃນລະດັບຕ່າງໆ ໂດຍກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນ.
ກະສັດສາມອົງສຸດທ້າຍຂອງຢູດາ, ພຣະລາຊະກຳນົດສາມປະການ ແລະ ທູດສະຫວັນສາມອົງ,
ເຖິງແມ່ນຈະແຍກກັນຢ່າງຊັດເຈນເປັນສາມ, ແຕ່ກໍໄດ້ຖືກນຳສະເໜີເປັນສັນຍາລັກພະຍາກອນອັນດຽວດ້ວຍ.

ກະສັດສາມອົງສຸດທ້າຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງບໍລິບົດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຄຳພະຍາກອນ
ເຈັດສິບປີແຫ່ງການເປັນເຊື້ອ, ແລະດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງກາຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນທີ່ສະແດງປາຍທາງ
ຂອງເຈັດສິບປີແຫ່ງການເປັນເຊື້ອ.

ການເປັນເຊື້ອໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຢ່າງເປັນຂັ້ນເປັນຕອນຂອງກະສັດສາມອົງ,
ສົນສຸດລົງດ້ວຍການທຳລາຍອານາຈັກ ແລະນະຄອນຫຼວງຂອງມັນ.

ຕອນສົນສຸດຂອງຄຳພະຍາກອນນັ້ນໝາຍເຖິງການທຳລາຍຊາດ ແລະນະຄອນຫຼວງຂອງບາບີໂລນ,
ຊຶ່ງເປັນເຄື່ອງໝາຍການມາເຖິງຂອງພຣະລາຊະກຳນົດສາມປະການທີ່ອ້ອມຮອບໄປຕາມລຳດັບ. ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ
ຂອງຄຳພະຍາກອນສອງພັນສາມຮ້ອຍປີຖືກກຳນົດໄວ້ດ້ວຍພຣະລາຊະກຳນົດສາມປະການທີ່ອ້ອມຮອບໄປ
ຕາມລຳດັບ, ແລະມັນສະແດງປາຍທາງຂອງຄຳພະຍາກອນສອງພັນສາມຮ້ອຍປີ,
ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍຂ່າວສານສາມປະການທີ່ອ້ອມຮອບໄປຕາມລຳດັບ.

ທູດສະຫວັນສາມອົງ ແລະ ຂ່າວສານສາມປະການຂອງພວກເຂົາຕາມລຳດັບ
ໄດ້ຖືກສະແດງເປັນແບບໄວໂດຍກະສັດສາມອົງ ແລະ ພຣະລາຊະກຳນົດສາມຂັ້ນຂອງພວກເຂົາ.

ກະສັດສາມອົງທີ່ໄດ້ປະກາດພຣະລາຊະກຳນົດສາມປະການຂອງຕົນຕາມລຳດັບນັ້ນ

ໄດ້ຖືກສະແດງເປັນແບບໄວໂດຍກະສັດສາມອົງຕາມຂັ້ນ,

ຜູ້ຊົງແຕ່ລະອົງໄດ້ນຳສະເໜີຂ່າວສານຂອງຕົນແຫ່ງການກະບົດຕໍ່ແນບູກາດເນັດຊາ.

ຂ່າວສານສາມປະການແຫ່ງການກະບົດ ໄດ້ເປັນແບບຂອງພຣະລາຊະກຳນົດສາມປະການ,

ຊຶ່ງຕໍ່ມາກໍເປັນແບບຂອງຂ່າວສານສາມປະການ. ອັນໜຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນຄຳພະຍາກອນເຈັດສິບປີ, ແລະ

ຕໍ່ມາຄຳພະຍາກອນນັ້ນສົນສຸດລົງພ້ອມກັບການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຄຳພະຍາກອນສອງພັນສາມຮ້ອຍປີ,

ຊຶ່ງສົນສຸດລົງໃນການມາຮອດຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມໃນປີ 1844.

ເຈັດສິບປີທີ່ແຜ່ນດິນຈະໄດ້ຊືນຊົມວັນຊະບາໂຕຂອງຕົນ ບ່ອາດຖືກແຍກອອກຈາກວັນທີ22 ຕຸລາ 1844 ໄດ້.

ເຢໂຮຢາກົມເປັນຕົວແທນຂອງພຣະລາຊະດຳລັດສະບັບທຳອິດຂອງຊື້ຮັດ

ແລະຍັງເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດໃນພຣະນິມົດບົດທຶສິບສີ່ກົດວັຍ.

ນອກເໜືອຈາກນີ້, ພະຍານສາມປະການຄື ກະສັດແຫ່ງຢູດາສາມອົງສຸດທ້າຍ, ພຣະລາຊະດຳລັດສາມສະບັບ ແລະ ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນສາມອົງ, ໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນຢ່າງແມ່ນຢາກ່ຽວກັບສັນຍາລັກຂອງເຢໂຮຢາກົມ, ເພາະປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງທູດສະຫວັນທັງສາມໄດ້ຖືກກຳໜາຍໄວ້ຢ່າງລະມັດລະວັງຍັງໂດຍການດົນໃຈ. ຂ່າວສານທັງສາມລ້ວນມີການມາເຖິງໃນປະຫວັດສາດ ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນຈຶ່ງມີການເສີມກຳລັງໃນປະຫວັດສາດ.

ທູດສະຫວັນອົງທຳອິດໄດ້ມາເຖິງໃນປີ1798 ແລະໄດ້ຮັບອຳນາດໃນວັນທີ11 ສິງຫາ 1840

ໂດຍການຢືນຢັນຫຼັກການນັບວັນເທົ່າກັບໜຶ່ງປີ.

“ໃນປີ1840 ການສຳເລັດເປັນຈົງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນອັນໜ້າພິສູດອີກປະການໜຶ່ງໄດ້ບຸກເຮົາຄວາມສົນໃຈຢ່າງແຜ່ຫຼາຍ. ສອງປີກ່ອນໜ້ານັ້ນ ໂຢຊີຢາ ລັດຊ໌, ໜຶ່ງໃນບັນດາສາສະນາຈານຜູ້ກໍ່ທຶປະກາດເຮືອງການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ, ໄດ້ຕີພິມຄຳອະທິບາຍ Revelation 9 ໂດຍຄາດພະຍາກອນເຖິງການລົ້ມສະລາຍຂອງຈັກກະພັດອິດໃຕ້ມານ. ຕາມການຄຳນວນຂອງທ່ານ ອຳນາດນີ້ຈະຖືກລົ້ມລ້າງ... ໃນວັນທີ11 ສິງຫາ, 1840, ເມື່ອອາດຈະຄາດໄດ້ວ່າອຳນາດອິດໃຕ້ມານໃນ Constantinople ຈະຖືກທຳລາຍ. ແລະຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອວ່າສິ່ງນີ້ຈະຖືກພົບວ່າເປັນຈິງ.”

“ໃນເວລາອັນແນ່ນອນທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ນັ້ນ, ຕວກກີໂດຍຜ່ານບັນດາທູດຂອງນາງ ໄດ້ຍອມຮັບການຄຸ້ມຄອງຈາກບັນດາອຳນາດພັນທະມິດແຫ່ງຢູໂຣບ, ແລະດ້ວຍເຫດນັ້ນ ນາງຈຶ່ງໄດ້ຕົກຢູ່ໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງບັນດາຊາດຄຣິສຕຽນ. ເຫດການນັ້ນໄດ້ສຳເລັດຕາມຄຳພະຍາກອນຢ່າງຖືກຕ້ອງທຸກປະການ. ເມື່ອເລື່ອງນີ້ເປັນທີ່ຮູ້ກັນ, ມະຫາຊົນເປັນອັນຫຼາຍໄດ້ຖືກນຳໃຫ້ເຊື່ອໝັ້ນໃນຄວາມຖືກຕ້ອງແຫ່ງຫຼັກການການຕີຄວາມຄຳພະຍາກອນທີ່ມີເລີ ແລະບັນດາຜູ້ຮ້ວມງານຂອງລາວໄດ້ຍຶດຖື, ແລະການເຄື່ອນໄຫວແຫ່ງການສະເດັດມາໄດ້ຮັບແຮງຜັກດັນອັນອັດສະຈັນ. ບັນດາຜູ້ມີການສຶກສາແລະມີຖານະໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບມີເລີທັງໃນການປະກາດເທດສະໜາ ແລະໃນການຈັດພິມທັດສະນະຂອງລາວ, ແລະຕັ້ງແຕ່ປີ1840 ຫາ 1844 ວຽກງານນັ້ນໄດ້ຂະຫຍາຍອອກຢ່າງຮວດເລັ້ວ.” The Great Controversy, 334, 335.

ທູດສະຫວັນອົງທຳອິດໄດ້ມາເຖິງ ໂດຍປະກາດການເປີດສາກແຫ່ງການພິພາກສາໃນປີ1798,

ແຕ່ຂ່າວສານນັ້ນຕັ້ງຢູ່ເທິງຄວາມຖືກຕ້ອງແຫ່ງການລະບຸຂອງ William Miller ວ່າ

ໜຶ່ງວັນໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີແທນຄຳເປັນໜຶ່ງປີ. ຫຼັກການນັ້ນໄດ້ຮັບການຢືນຢັນ “ໃນວັນທີ11 ເດືອນສິງຫາ, 1840,” ແລະຂ່າວສານອົງທຳອິດກໍໄດ້ຮັບການເສີມພະລັງ.

ເມື່ອຄຳພະຍາກອນເລື່ອງການສະເດັດກັບມາຂອງພຣະຄຣິດໃນປີແຫ່ງພຣະຄຳພີ1843 ບໍ່ສຳເລັດ

ຊຶ່ງໄດ້ຂະຫຍາຍໄປເຖິງປີ1844, ທູດສະຫວັນອົງທີສອງແຫ່ງພຣະນິມົດບົດທຶສິບສີ່ກໍໄດ້ມາເຖິງ.

ເມື່ອການທຳນາຍໃນລະດູບ່າງຂອງປີ1844 ບໍ່ສຳເລັດ, ບັນດາຄຣິສຕະຈັກ Protestant

ໄດ້ປະຕິເສດກົດເກນຂອງ Miller ວ່າ ໜຶ່ງວັນແທນຄຳເປັນໜຶ່ງປີ, ແລະໄດ້ກ້າຍເປັນບັນດາທິດາຂອງ

Babylon. ຈາກນັ້ນມາ ຂ່າວສານນັ້ນກໍໄດ້ຮັບການເສີມພະລັງໃນລະດູຮ້ອນຂອງປີ1844,

ເມື່ອມັນໄດ້ຖືກປະສານເຂົ້າກັບຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງຕອນທ່ຽງຄືນ.

ເມື່ອຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງຕອນທ່ຽງຄືນໄດ້ສຳເລັດຕາມເຫດການໃນວັນທີ22 ຕຸລາ 1844,

ທູດສະຫວັນອົງທີສາມກໍໄດ້ມາເຖິງພ້ອມກັບຂ່າວສານຂອງທ່ານ.

ເນື່ອງຈາກຄວາມບໍ່ເຊື່ອຟັງຂອງອາດເວນຕິດລາວໂອດິເຊຍໃນປີ 1863, ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຈົງຖືກກຳນົດໃຫ້ທຳຊັບປະຫວັດການພະເຈົ້າຈອນໃນຖົງກັນດານຂອງອິດສະຣາເອນບູຮານ.

ການປະທານລົດອຳນາດແກ່ຂ່າວສານທຶສາມຈະຄອຍຖ້າຈົນເຖິງວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001.

ຂ່າວສານທຶສາມແຕ່ລະຂ່າວສານເຂົ້າມາໃນປະຫວັດສາດ ແລະ ຈາກນັ້ນກໍໄດ້ຮັບການປະທານລົດອຳນາດ.

ເຢໂຮຢາກິມ ແລະ ກໂຮ ເປັນຕົວແທນຂອງການຮັບອຳນາດຂອງທູດອົງທຳອິດ ບໍ່ແມ່ນການມາເຖິງຂອງມັນ.

ເຖິງແມ່ນວ່າ ເຢໂຮຢາກິມ ເປັນກະສັດອົງທຳອິດໃນສາມອົງສຸດທ້າຍຂອງຢູດາ, ແລະ ເຖິງແມ່ນວ່າ

ລາວເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານຂອງທູດອົງທຳອິດ, ລັກສະນະທາງພະຍາກອນທຶລາວ, ແລະ ກໂຮ ດ້ວຍ,

ໄດ້ສະແດງອອກ ພິສູດວ່າ ທັງສອງເປັນສັນລັກຂອງການຮັບອຳນາດຂອງທູດອົງທຳອິດ, ແລະ

ບໍ່ແມ່ນສັນລັກຂອງການມາເຖິງຂອງທູດອົງທຳອິດ.

ການມາເຖິງຂອງຂ່າວສານທຳອິດໃນປະຫວັດຂອງເຢໂຮຢາກິມ ແມ່ນ ມານັດເສ,

ຜູ້ເປັນກະສັດອົງທຳອິດໃນເຈດຕະນາສຸດທ້າຍຂອງຢູດາ.

ກະສັດເຈດຕະນາໄດ້ນຳໜ້າການທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມຢ່າງສົມບູນແລະເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍ.

ກະສັດເຈດຕະນາເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດສາດທີ່ອ່ອນໄຫວດຳເນີນໄປ

ເຊັ່ນດຽວກັນກັບປະຫວັດສາດທີ່ພົວກມັນເປັນແບບຢ່າງ ຈາກປີ 1798 ຫາ 1844.

ທູດສະຫວັນອົງທຳອິດໄດ້ມາເຖິງໃນປີ 1798, ແລະອົງທຶສາມໄດ້ມາເຖິງໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844.

ປະຫວັດສາດຈາກ 1798 ຫາ 1844 ແມ່ນປະຫວັດຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດແລະອົງທຶສອງ.

ປະຫວັດຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສາມໄດ້ໄລົມຕົ້ນໃນປີ 1844. ເມື່ອ ຊຸສເຕີໄວທ໌

ລະບຸຄວາມໝາຍເຊິ່ງເປັນສັນຍະລັກຂອງຜ້າຮ້ອງເຈດຕະນາໃນພຣະນິມົດ ບົດ 10,

ນາງກ່າວວ່າຜ້າຮ້ອງເຈດຕະນານັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດແລະອົງທຶສອງ,

ແຕ່ບໍ່ແມ່ນອົງທຶສາມ.

“ຄວາມສະຫວ່າງພິເສດທີ່ປະທານໃຫ້ແກ່ໂຢຮັນ ແລະຖືກສະແດງອອກໃນສຽງຜ້າຮ້ອງທັງເຈດຕະນາ

ເປັນການບັນຍາຍລ່ວງໜ້າເຖິງເຫດການຕ່າງໆ ທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນພາຍໃຕ້ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສອງ

ແລະອົງທຶສອງ.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

ປະຫວັດຂອງຜ້າຮ້ອງທັງເຈດຕະນາໃນພຣະນິມົດ ບົດທີ 10

ເປັນໜ້າໃສ່ປະຫວັດແຫ່ງການຮັບລົດອຳນາດຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840

ຈົນເຖິງຄວາມຜິດຫວັງຢ່າງໃຫຍ່ໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844, ແຕ່ເຖິງຢ່າງນັ້ນ

ມັນກໍລວມເອົາປະຫວັດທັງໝົດຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດແລະອົງທຶສອງ.

ການນຳໃຊ້ໂດຍທົ່ວໄປຂອງຜ້າຮ້ອງທັງເຈດຕະນາ ມັນເປັນຕົວແທນຂອງຊ່ວງເວລາຈາກປີ 1798 ຈົນເຖິງວັນທີ

22 ຕຸລາ 1844. ປະຫວັດແຫ່ງການມາຮອດຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດຈາກປີ 1798

ຫາຄວາມຜິດຫວັງຢ່າງໃຫຍ່ ແມ່ນປະຫວັດຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດແລະອົງທຶສອງ,

ແລະໃນທາງຄຳພະຍາກອນ ມັນໄດ້ຖືກແທນດ້ວຍຜ້າຮ້ອງທັງເຈດຕະນາ.

ຜ້າຮ້ອງທັງເຈດຕະນາໄດ້ຖືກເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າໂດຍກະສັດອົງສຸດທ້າຍເຈດຕະນາຂອງຢູດາ.

ສາມອົງສຸດທ້າຍໃນບັນດາກະສັດເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ໄດ້ເປັນພຽງກະສັດທີ່ລະບຸຕາມລຳດັບເທົ່ານັ້ນ,

ແຕ່ເມື່ອນຳມາຮວມກັນແລ້ວ ພວກເຂົາເປັນສັນຍາລັກອັນດຽວ ຊຶ່ງປະກອບຂຶ້ນດ້ວຍອົງທຳອິດ, ອົງກາງ,

ແລະອົງສຸດທ້າຍ.

ໃນປະຫວັດຂອງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນສາມອົງ,

ຂ່າວສານອົງທຳອິດໄດ້ຮັບການສະຖາປະນາດ້ວຍລົດອຳນາດໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840, ແລະທັງ Jehoiakim

ແລະ Cyrus ໄດ້ເປັນແບບຢ່າງເຊິ່ງລ່ວງໜ້າຂອງເຫດການນັ້ນ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ຊີ້ໃຫ້ເຫັນຄວາມຈິງອັນສຳຄັນຍັງເຫຼົ່ານັ້ນໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

“ຄວາມຊື່ສັດອັນເຂັ້ມງວດຄວນເປັນສິ່ງທີ່ນັກຮຽນທຸກຄົນຖະນຸດຫນອມໄວ້.
ທຸກຈິດໃຈຄວນຫັນໄປຫາພຣະວັດຈະນະທຶພຣະເຈົ້າຊົງເປີດເຜີຍ ດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບຢ່າງເລິກເຊິ່ງ.
ແສງສະຫວ່າງແລະພຣະຄຸນຈະຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຊື່ສັດພຣະເຈົ້າເຊັ່ນນີ້.
ພວກເຂົາຈະເຫັນສິ່ງອັນມະຫັດສະຈັນຈາກພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ.
ຄວາມຈິງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ນອນຢູ່ໃນຄຸນນະພາບທີ່ຖືກເອົາໃຈໃສ່ ແລະບໍ່ຖືກເຫັນມາຕັ້ງແຕ່ວັນເພັນຕາກອດ
ຈະສ້າງແສງອອກມາຈາກພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າໃນຄວາມບໍລິສຸດດັ່ງເດີມຂອງມັນ.
ແກ່ຜູ້ທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງ
ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະຊົງເປີດເຜີຍຄວາມຈິງທີ່ໄດ້ເລືອນຫາຍໄປຈາກຄວາມມຸກຄົດ
ແລະຈະຊົງເປີດເຜີຍຄວາມຈິງທີ່ເປັນຂອງໃໝ່ຢ່າງສົນເຊີງດ້ວຍ.
ຜູ້ທີ່ກິນເນື້ອແລະດື່ມໄລ່ຫິດຂອງພຣະບຸດແຫ່ງພຣະເຈົ້າ
ຈະນຳຄວາມຈິງອັນໄດ້ຮັບການດຶງໃຈໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດອອກມາຈາກພຣະທຳດານເືອນ ແລະ
ພຣະນິມິດ. ພວກເຂົາຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດແຮງອຳນາດຕ່າງໆໃຫ້ເຄື່ອນໄຫວ ຊົງບໍ່ອາດຖືກຢັບຢັ້ງໄດ້. ຮົມຟ້າກຂອງ
ງຸດກັນອ້ຍຈະຖືກເປີດອອກເພື່ອປະກາດຄວາມລັກລັບທີ່ໄດ້ຖືກຊ້ອນໄວ້ຈາກຄວາມມຸກຄົດຂອງມະນຸດ.
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກສົງໄສໃຈໃນໄລກນີ້ເພື່ອໃຫ້ຄົນມີບັນຍາຍອັບອາຍ
ແລະໄດ້ຊົງເລືອກສົງໄສອັນແອ່ນໃນໄລກເພື່ອໃຫ້ຄົນທີ່ມີກຳລັງອັບອາຍ.”

“ບໍ່ຄວນນຳພຣະຄຳພີເຂົ້າມາໃນໂຮງຮຽນຂອງພວກເຮົາເພື່ອໃຫ້ຖືກສອດແຊກຢູ່ລະຫວ່າງຄວາມບໍ່ເຊື່ອ.
ພຣະຄຳພີຈະຕ້ອງຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນຮາກຖານ ແລະ ເນື້ອຫາຫຼັກຂອງການສຶກສາ.
ເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າພວກເຮົາຮູ້ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ຫຼາຍກວ່າໃນອະດີດ,
ແຕ່ຍັງມີອີກຫຼາຍຢ່າງທີ່ຈະຕ້ອງຮຽນຮູ້.
ພຣະຄຳພີຄວນຖືກໃຊ້ເປັນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່, ແລະ
ຄວນໄດ້ຮັບການຖືວ່າເປັນສິ່ງທຳອິດ, ສິ່ງສຸດທ້າຍ, ແລະ ສິ່ງດີເລີດທີ່ສຸດໃນທຸກສິ່ງ.
ແລ້ວການເຕີບໂຕຜ່າຍວິນຍານອັນແທ້ຈິງຈະປາກົດໃຫ້ເຫັນ.
ນັກຮຽນຈະພັດທະນາລັກສະນະສາສະໜາອັນສົມບູນແຂງແຮງ, ເພາະພວກເຂົາກິນເນື້ອ ແລະ
ດື່ມໄລ່ຫິດຂອງພຣະບຸດພຣະເຈົ້າ. ແຕ່ຖ້າບໍ່ໄດ້ຮັບການເຜົາລະວັງ ແລະ ບຳລຸງລ້ຽງ,
ສຸຂະພາບຂອງຈິດວິນຍານຈະຊຸດໂຊມລົງ. ຈົ່ງຢູ່ໃນທາງແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງ. ຈົ່ງສຶກສາພຣະຄຳພີ.
ຜູ້ທີ່ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຢ່າງສັດຊື່ຈະໄດ້ຮັບພຣະພອນ.
ພຣະອົງຜູ້ບໍ່ອ່ອນໃຫ້ການງານອັນສັດຊື່ໃດໆປາດສະຈາກບຳເໜັດລາງວັນ
ຈະຊົງສວມມົງກຸດໃຫ້ແກ່ທຸກການກະທຳແຫ່ງຄວາມພັກດີ ແລະ ຄວາມຊື່ສັດສຸດຕິ
ດ້ວຍເຄື່ອງໝາຍພິເສດແຫ່ງຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມໂປດປານຂອງພຣະອົງ.” Review and Herald,
August 17, 1897.